

Mint minden technikumra készülő érettségizett Vízműsnek - így nekünk is - a vakációnk első két hetében nyári gyakorlatra kellett mennünk. Őszintén megvallva, kicsit tartottunk a kihívásoktól.

Az osztályfőnökünk segítségével az M0-ás északi Duna-hídhöz kerültünk, ami a város határánál keresztezi a Dunát.

A híd építése 2006 elején indult el. Az összesen 1862 m hosszú híd szerkezetileg öt részből áll, a következő támaszközzökkel: bal parti ártéri híd, Duna-főági híd, szentendrei-szigeti ártéri híd, szent-endrei Duna-ág hídja és jobb parti ártéri híd.

Az ártéri hidak felszerkezetei feszített vasbetonból készültek, és szakaszosan előretolt technológiával kerültek a helyükre. A folyami hidak felszerkezete acélszerkezetű. A közel 36 m széles híd átvezeti a Dunán az M0-ás autótűt 2x2 forgalmi sávját, ami szükség esetén 2x3 forgalmi sávvá bővíthető.

A folyó főágában Magyarországon közűti folyami hídnál eddig még nem alkalmazott ferdekábeles hídszerkezet épűl. A híd háromnyílásű, két darab 100 m magas pilonjára függesztik fel a legyezűszerűen kialakított kábelek az acél merevűtűtartűt. A függesztű kábelek hűteres pászmákűból párhuzamosan kűtegelve készültek. A legkisebb 31, a legnagyobb 61 pászmákűból áll. A szűksűges acélanyag mennyisűge kb. 8000 tonna. A folyami hűd majdnem focipálya műretű alaptesteinek elkűsűztűsűéhez vasbeton kűregelemeket használtak, amelyeket a parton elűre gyártottak, és úszűdaruval tettek a helyűkre.

Nagysűrű látvány volt mindez. Azt hiszem ez a kű hét megváltűztatta hozzűállasunkat.

Megszerettűk a szakmát, megszerettűk a hűdépűtűt.

